Paris có gì lạ không em?

Par Nguyên Thanh Duc (JJR 63, USA)

Tuấn cầm tờ điện tín trong tay, nghẹn ngào.

Sáu tháng về trước, chàng được hãng đưa sang Paris làm việc tại một chi-nhánh để thiết lập một chương trình điện toán mới giản dị hóa thủ tục hồ sơ, giúp cho nhân viên phục vụ khách hàng hửu hiệu và đắc lực hơn. Nhờ vậy, Tuấn có dịp đi qua lại giữa nước Mỹ và Paris, một thành phố đẹp mà chàng rất thích. Ngoài ra cũng là dịp để gặp lại bạn bè củ hồi Trung-Học và Đại-học cư ngụ ở đó rất đông. Một trong những chuyến đi đó đã để lại cho chàng một kỷ niệm khó quên.

Hôm đó, sau khi ăn trưa xong, theo thói quen, chàng thả bộ dọc bờ sông Seine đến những quán bán sách củ xem có gì hay mua được không. Trời bỗng đổ hạt mưa, một trong những cơn mưa Xuân đầu mùa, làm chàng phải chạy trú vào maí hiên của một quán sách. Một bàn tay trắng trẻo kèm theo một chiếc dù màu xanh và một giọng nói thanh tao miền Bắc làm chàng giựt mình:

"Anh che cho đở mưa, mời Anh"."Merci beaucoup ..." Tuấn tự động buông lời cám ơn, con tim thì muốn nhẩy ra khỏi lồng ngực.Vivianne, tên người con gái cầm dù, rất đẹp, một vẽ đẹp pha lẫn giữa Á đông và Tây Phương. Nàng cũng có thói quen đi tìm sách củ sau những giờ dạy học mệt mỏi ở Sorbonne.

Tuấn chụp lấy cơ hội mời Vivianne đi uống cà phê ở một nhà hàng cạnh bên. Và hai ngươì quen nhau kể từ đó. Sau đó, cứ mỗi lần Tuấn đi Paris công tác là chàng lại hẹn Vivianne để đi thăm những thắng cảnh ở Paris và vùng lân cận: Bảo tàng viện Le Louvre, điện Versailles, nhà thờ Notre Đame, Vườn Vincennes ... Làm sao mà quên được ngày Tuấn đưa Vivianne đi thăm Le Louvrẹ. Khi đứng trước bức ảnh Mona Lisa của Léonard de Vinci, Tuấn nói một cách tự nhiên, với bản tánh nịnh đầm cố hửu của mình: " Nếu Leonard mà có em làm mẩu và, với nụ cười của em, thì bức ảnh sẽ đẹp hơn gấp ngàn lần ... "

Vivianne cắt ngang với giọng nhỏ nhẹ chỉ vừa đủ cho Tuấn nghe mà thôi: "em thà có anh".
....
Những ngày tháng đẹp như thế êm đềm trôi qua.
....
Hôm nay ngày cuối tuần đang ngồi ăn sáng ở nhà bên Mỹ, Tuấn nhận được một bức điện tín do một người bạn của Vivianne gởi sang, với những hàng chử vắn tắt: "Vivianne s'est tuée dans un accident de voiture. Mes sincères condoléances. Michelle".

Tuấn cầm tờ điện tín trong tay, nghẹn ngào, hai hàng lệ tuôn trào.
Bên ngoài, những cụm tuyết trắng đang rơi lác đác và buồn bả như đưa tiễn một cuộc tình đẹp vắn số...

"Paris có gì lạ không em?
Mai anh về em có còn ngoan
Mùa xuân hoa lá vúóng đầy ngõ
Em có tìm anh trong cánh chim..."
thơ: PARIS CÓ GÌ LẠ KHÔNG EM ? - Nguyên SA